

Bia tưởng niệm

 Hoatrangnguyen

Hàng năm, đến 30/4, người Việt ty nạn khắp năm châu đều ngậm ngùi nhớ đến sự bức tử của miền Nam. Ba Mươi Tháng Tư là khúc quanh lịch sử, cái khúc quanh oan nghiệt kéo theo nhiều hệ lụy, đau thương, đổ vỡ, phân ly, tan nát cuốn theo một miền Nam cố gắng kiên cường chiến đấu bảo vệ cho Tự Do, Dân Chủ. Nhớ đến 30/4 chắc chắn người Việt hải ngoại, những người có ý hướng về quốc gia về dân tộc không thể nào quên nỗi đau bất hạnh này... và càng lại không quên những anh linh chiến sĩ đã hy sinh nằm xuống vì lý tưởng phục vụ cho tiền đồ miền Nam.

Trên 20 năm sống trên quê hương thứ hai, mỗi khi đi dự tưởng niệm 30/4 hay 19/6 do cộng đồng tổ chức, lòng ai mà không bồi hồi như nhớ 30/4 thuở nào. Mau thật! mới đây mà đã 39 năm rồi, 30/4, người đầu bồng chốc đã là người thiên cổ... kẻ chết rừng, người chết biển, kẻ bị lưu đày mất xác làm cô hồn vất vưởng, còn chúng tôi là những kẻ tha hương tị nạn, một đám người Việt lưu vong đang đứng ngậm ngùi. Ngày 19/6 là ngày kỷ niệm quân lực VNCH chính thức tham gia chính quyền miền Nam để làm nhiệm vụ an dân, bảo vệ chủ quyền tự do độc lập cho miền Nam. Nhìn những người lính già Việt Nam hải ngoại, tóc đã bạc, mắt đã mờ, đôi vai lệch nhưng họ vẫn yêu màu áo lính, họ đứng đó trầm tư trước bàn thờ đầy nhang

khối, vòng hoa, tưởng niệm vinh danh cho những chiến sĩ trận vong. Chắc chắn mọi người đều tâm niệm ... một ngày sẽ trở về quê hương với ngọn cờ vàng ba sọc đỏ.

Từ ngày đau thương này, người Việt Nam đã lưu vong tứ xứ, dân Việt định cư thành một cộng đồng thì mọi người ai cũng không quên hình ảnh của những người lính Việt, Mỹ đã hy sinh cho tự do, dù hôm nay miền Nam VN đã mất. Ở Orange County, miền Nam Cali có tượng đài Việt Mỹ, hình tượng người quân nhân Mỹ vươn vai đứng thẳng, hai tay cầm nón, súng như thông thả già từ chiến địa. Còn người lính Việt Nam, vai vẫn còn mang súng, mắt xa xăm như tự nghĩ mình đã tròn nợ núi sông chưa? Dưới chân tượng là dòng chữ Trách Nhiệm, Danh Dự, Hy Sinh, được lập lại trong đoạn văn. Đó là nhiệm vụ của một người quân nhân trong tất cả thời bình cũng như thời chiến. Hình ảnh này đã vinh danh cho họ là những anh hùng không tên tuổi. Ở Houston, Texas cũng có tượng đài Việt Mỹ, có cờ vàng bay phất phới, quần quít với cờ của quê hương thứ hai... Trong cảnh này, tôi đã tìm thấy tôi, tôi người Việt da vàng, tôi người VN xa xứ, tôi người VN tị nạn và tôi là một kẻ may mắn được hưởng được quyền tự do của một đất trời có nữ thần tự do ngự trị. Tôi không quên Sài Gòn mưa nắng hai mùa. Mưa ào như trút nước, nắng chan hoà nhưng chột mát bởi những cơn gió nhẹ mang lá me, gài trên tóc thề thời con gái đầy mộng mơ của tuổi học trò, tôi nhớ cả một thời sinh viên hồn nhiên trên sân cỏ đại học, cầm đầu trên những đề thi trong giảng đường rộng vắng, hay trong thư viện im lìm, tất cả chung quanh tôi đều tràn đầy hy vọng và tương lai trong sáng. Tôi nhớ ngôi nhà ngói âm dương màu đỏ, có vòm sứ trắng xanh mát, có bụi lá nỏ màu vàng, có cây trạng nguyên màu đỏ, có mẹ nghiêm khắc, có cha hiền từ, có chị có em xúm xít cười đùa cả một thời ngày xưa thân ái. Chấm dứt tất cả! Tôi thấy tháng 4 đen 75 ngày nào, như một cơn ác mộng!

Trong mùa Easter nắng ấm, cũng là những ngày tháng Tư đầy ngậm ngùi của toàn thể người Việt Nam lưu vong, năm nay, Bắc Cali long trọng làm lễ khánh thành một bia tưởng niệm, nằm trong công viên Kelly, đường Senter trong khu viện bảo tàng Việt Nam. Trước tháng ngày này, sự vận động tài chánh với cộng đồng di dân Việt Nam chống cộng để xây dựng bia tưởng niệm, từ những cuộc phỏng vấn, gợi ý, tham khảo ý kiến, định giá, quyên tiền ủng hộ...

Cuối cùng bia tưởng niệm bằng đá mài đen có hình vẽ những tướng lãnh tuấn tiết trong giờ thứ 25. Đằng sau vai những vị anh hùng này là hình ảnh quân dân cán chính miền Nam cũng đã anh dũng ngã xuống vì lý tưởng tự do.

Lần đầu tiên, qua 39 năm, Bắc Calli mới có một bia tưởng niệm, một nơi ghi dấu những đấng nhớ ơn anh hùng... nhớ về tổ quốc, những con chim Việt xa xứ cũng có thể qui tụ về đây một lòng hướng về Việt Nam xa ngàn dặm.

Mở đầu là toán rước quốc kỳ Việt Nam, đoàn rước đại kỳ toàn là những học sinh và sinh viên trẻ. Họ trân trọng lá đại kỳ trên vai, đi nhịp nhàng theo tiếng nhạc quân hành của đoàn nhạc công sinh viên

học sinh thuộc các trường của San Jose. Đoàn quốc kỳ ngừng trước bia, với vài lớp thao diễn, lá đại kỳ được di chuyển về bên mặt của bia tưởng niệm. Bia tưởng niệm vẫn còn được phủ kín, người điều khiển chương trình hướng dẫn quan khách vào những nghi thức của buổi lễ. Đặc biệt hôm nay có sự hiện diện những người thân của những cố anh hùng. Trong sự trân trọng, trang nghiêm, nhiều chính khách của thành phố đã cùng nhau khánh thành bia tưởng niệm với sự tham dự của đồng hương Việt Nam.

Thật là xúc động khi được thấy lại hình ảnh của bảy anh hùng và

những dáng người lính, người dân đã nằm xuống cho Tự do, Độc lập cũng không giữ lại được cho miền Nam hiền hoà. Bảy người hùng trên bia đá là chuẩn tướng Trần Văn Hai, thiếu tướng Phạm Văn Phú, thiếu tướng Nguyễn Khoa Nam, chuẩn tướng Lê Văn Hưng, chuẩn tướng Lê Nguyên Vỹ, Trung tá cảnh sát Nguyễn Văn Long, và Đại tá Hồ Ngọc Cẩn... Tiếng nhạc truy điệu hồn tử sĩ trầm buồn, nương theo những lời phi lộ về những anh hùng... Chuẩn tướng Lê Nguyên Vỹ (1933-1975) tốt nghiệp trường VB địa phương Huế, tư lệnh sư đoàn 5/ BB/ QK.2... Chuẩn tướng Trần Văn Hai(1929-1975) tốt nghiệp khoá 7 trường VBQGVN, tư lệnh sư đoàn 7 B.B... Chuẩn tướng Lê Văn Hưng (1933-1975) tốt nghiệp khoá 5 trường sĩ quan Thủ Đức, người hùng tử thủ Bình Long An Lộc, tư lệnh phó quân đoàn 4. .. Thiếu tướng Phạm Văn Phú (1929-1975) tốt nghiệp khoá 8 trường VBQGVN, Tư lệnh quân đoàn 2, vùng 2 chiến thuật... Thiếu tướng Nguyễn Khoa Nam (1927- 1975) tốt nghiệp khoá 3 sĩ quan Thủ Đức, tư lệnh quân đoàn 4, vùng 4 chiến thuật... Trung tá Nguyễn Văn Long (1919-1975) thuộc ngành cảnh sát quốc gia, người đã tự sát trước tiên khi nghe Dương Văn Minh đầu hàng trên đài phát thanh, trước trụ sở quốc hội Sài Gòn, dưới chân bức tượng đài xung phong của thủy quân lục chiến... Đại tá Hồ Ngọc Cẩn (1938-1975) Tỉnh trưởng, kiêm Tiểu khu trưởng Chương Thiện, xuất thân từ trường Thiếu Sinh Quân Gia Định, oanh liệt oai hùng trước khi bị bọn đỏ xử bắn, người đã yêu cầu không cần bịt mắt và hô to “Việt Nam Cộng Hoà muôn năm! Đả đảo cộng sản!”.

Hồn thiêng các ngài có ở quanh đây? Bảy chiếc bong bóng màu vàng có ba sọc đỏ tượng trưng. Mỗi một quả bóng, tượng trưng cho một anh hùng, được buông ra từ tay người thân. Có bong bóng bay thong thả như đã mãn nguyện với sự hy sinh vì nước non của mình, có bong bóng bay chậm chạp, ngập ngừng chùng như tiếc nuối vì chưa vẹn với tình nước non, có bong bóng ngừng hẳn trên ngọn cây bị lắc lư bởi gió, lưu luyến không chia tay với những người Việt lưu vong đang ngưỡng mộ...

Anh hùng tử, khí hùng bất tử...

Anh vẫn sống sáng ngời như ánh dương

Trong tim bao bạn bè và người thương,

Bà con thân thuộc hay xa lạ,

Vẫn nhớ công anh trên vạn nẻo đường...
 Anh mãi quanh đây dù đã khuất,
 Người anh hùng vị quốc vong thân,
 Như những bước hành quân đầu đó...
 Dáng hiên ngang dưới bóng cờ vàng...
 Hàng triệu người tha hương viễn xứ
 Xây bia đài để ghi nhớ ơn sâu,
 Anh vẫn sống trong lòng dân Việt,
 Từ xưa, nay cho đến nghìn sau.-

(Trích thơ- Châu Văn Hiến. VB/25)

Những người tướng trẻ trên bia đá được sinh trưởng ở ba miền Bắc, Trung, Nam của VN, dù được đào tạo ở bất cứ trường võ nghiệp nào ở miền Nam VN, thì họ cũng cùng chung lý tưởng Bảo

Quốc An Dân. Ở bất cứ tình huống nào, những anh hùng này cũng đều giữ Danh Dự, Trách Nhiệm, Tiết Tháo của một người lính của quân lực VNCH.

Lá đại kỳ được trình trọng xếp lại theo nghi thức cuốn cờ, sau đó, Ban Tổ Chức bia tưởng niệm trân trọng trao tặng lá quốc kỳ cho phu nhân đại tá Hồ Ngọc Cần. Trong không khí trang nghiêm và im lặng, không ai mà không cúi đầu tiếc nhớ đến những anh hùng trẻ tuổi vị quốc vong thân, Cái chết đến với họ thật mau, thật anh

hùng – Danh dự của một tướng quân bách chiến, bách thắng tự nhiên lại trở thành một bại tướng...Thế cùng tuần tiết, oan ức bằng vài viên thuốc độc hay một phát súng lạnh lùng, trả thân xác về với non sông, về với cát bụi...bỏ sau lưng mọi hận thù, bỏ sau lưng gia đình có cha mẹ già có vợ trẻ con thơ.

LỜI CUỐI

Trong ánh nắng ban mai của ngày cuối tuần, những người Việt tha hương, cung kính và ngưỡng mộ và mỗi người một bông hoa cẩm chướng trắng đặt dưới bệ bia đá với lòng tri ơn.

Chúng tôi len lỏi vào đám đông và cùng trò chuyện với chị Cẩn. Xin mượn phép xưng chị em với chị, vì chị Cẩn muốn như vậy!

- Các chú là TSQ, thì là anh em cả. Em ra trường năm nào? Có ở Chương Thiện không?

- Em không có ở Chương Thiện, nhưng em ở sư đoàn 9/BB. Đây là bạn em, ở cùng với anh Cẩn tại trung đoàn 15, ĐĐ trinh sát.

- Chị Cẩn có buồn và nhớ anh không, khi chị đi dự những buổi lễ như thế này.

- Buồn và nhớ mấy chục năm rồi cũng quen. Buồn ray rức, nhớ anh thành sâu, ngày ấy con trai chị chưa đến hai mươi, nhìn con, nhớ anh, tự an ủi và mãi sống buồn đến bây giờ.

- Đây, em xem hình của anh chị ngày xưa.

- Hình đẹp như vậy, mà ông trời bất uyên ương gây cánh, bắt chị là con chim lẻ bạn thật là bất công.

- Chắc duyên số anh và chị phải ngăn ngui như vậy, anh Cẩn còn sống bây giờ không biết ra chưa? Anh có nói với chị - Thôi cứ để anh chết đi!

- Anh Cẩn thật chí khí, anh chết trẻ mà chết vì nước non, chí tang bồng chưa thoả mộng, nợ non sông còn nghẹn trong tim,

chắc bây giờ anh Cần đã thành thần rồi.

Chị Cần cười héo hắt, chị dắt tay tôi, cho tôi một cành hoa trắng. Chúng tôi bước về phía bia tưởng niệm...

Lòng tôi bồi hồi, băng không... Đây là những hình ảnh tương quân trên bia đá, còn lại đây những người vợ trẻ mang thân phận quá phụ héo mòn trong cô đơn, phải chăng đó là hệ lụy bi thương là di sản bất hạnh của một Việt Nam thời chinh chiến...

Tạm biệt chị Cần và gia đình.

Nắng giờ Ngọ bắt đầu gay gắt.

Đào mất tìm người bạn – anh Đặng Văn Túc ở trung đoàn 15 trinh sát SD9/BB đề giới thiệu với đài truyền hình Việt Today, thực hiện chương trình 30/4 nói về anh Hồ Ngọc Cần, một ngũ hổ tướng U Minh Thượng, một cọp xám U Minh Hạ, người hùng tiểu khu Chương Thiện, không khuất phục trước họng súng kẻ thù, oanh liệt nêu cao tiết tháo của người võ tướng miền Nam, xứng đáng hỏ danh xuất thân từ trường mẹ Thiếu Sinh Quân Việt Nam Cộng Hoà ■